

Úterý 11. 08.

- 02 Stane se
- 03 Téma: Vulgární autoři
- 04 Rozhovor: Rafał Syska
- 05 Filmový mix
- 06 Doporučujeme

Gamer

(režie: Mark Neveldine, Brian Taylor, 2009)

Stane se

Hysterie kolem knihy o Milanu Kunderovi nebo hnutí Black Lives Matter znovu vyvolala otázky o pomnících, modlách i jejich boření. Diskutovat bude vedoucí kulturní rubriky Respektu J. H. Vitvar a filmový kritik Kamil Fila. Od 11:00 v Respektu stanu.

Černobílým filmem *Nabarvené ptáče* (2019) strávil režisér Václav Marhoul neuvěřitelných 11 let. Jakým vývojem film prošel? Poslouchat i ptát se můžete v diskuzi se zdánlivě protikladným názvem Barvy nabarveného ptáče od 15:00 v Respektu stanu.

Tumaš chipi, Mitnick, sněs jich plnej pitlik. Nevíte, co to znamená? Tak přijďte v 18:00 do Dětského/literárního stanu. Překladatel Viktor Janiš bude ve variaci pořadu FuckUp Nights řešit úskalí knižního překladatelství. Pokusí se tak třeba zjistit, jestli je vůbec v lidských silách, aby bylo bezchybné.

Kde jinde se zabývat lidovou písní než na Moravě v Uherském Hradišti? Od 19 hodin se přímo ve Skanzenu Rochus dozvíte, jak na interpreta působí prostředí a formuje ho a jak zase interpret formuje tradici písní. Vstupné na místě.

Čelisti jsou pořad Radia Wave, který si nebere servítky. Nikdy. Nad filmy se v nich budou tentokrát rozohňovat kmenoví moderátoři pořadu Vít Schmarc a Aleš Stuchlý, doprovodí je jejich dvorní rapový maskot Stříbrný Rafael. Připravte se – od 19:30 vás ve Stanu ČRo čeká téměř beatnický tok myšlenek v hiphopové formě.

Pozor, novinka v programu! Nechte chvíli odpočinout oči, ale přesto zůstaňte ve světě filmu. Ve Stanu ČRo si totiž můžete od 22:00 poslechnout část knihy slavného režiséra a taky spisovatele Paola Sorrentina *Všichni mají pravdu* (2019). Děj nás zavede do Neapole 80. let plné divokých mejdanů i kokaínu. ČRo Vltava bude knihu vysílat v novém pořadu Četba s hvězdičkou (čte Jiří Vyoralék!), takže se dá tušit, že to žádná pohádka pro děti nebude.

Přístup do Infobanky ČTK

Jméno: LFS
Heslo: 46.filmovka
Platnost přístupu: 7. 8. – 12. 8. 2020
Link: ib.ctk.cz

Soutěž

Dnes se věnujeme vulgárním auteurům, kteří často točí akční filmy. Proto se ptáme – která filmová bojová scéna vám přijde nejlepší a proč? Jeden z vás vyhraje audioknihu *Adelheid* (2019) od vydavatelství Tympanum. Své odpovědi posílejte do dnešní půlnoci na mail filmoveлисты@lfs.cz.

Vulgární klasika

Každý rok máte na Filmovce díky sekci Půlnoční delikatesy možnost poznat jinou, „karnevalovou“ tvář kinematografie. Ostré kontury mizí, autorský a žánrový film jsou jedním. Jak by to vypadalo, kdyby si „nízká“ a „vysoká“ kultura vyměnily role?

Slečny z Vlčí (1979): Slečny zvlčí a promění se ve smečku krvelačných femipunkových vlkodlačic. Zajistí tak, že je jejich milovaný tomboy Viktor Reuben NIKDY neopustí. Tuňa je Domino.

Veselka (1972): Ve skupině bujaře se bavících svatebčanů se v odlehlé chatě se skrývá i nebezpečný zločinec. Mladý policista má do domu nepozorovaně vniknout. Není to snadný úkol, vstup hlídají oživlé zazimované růže aka trifidi. První díl slavnějšího pokračování gore akčňáku Polish Raid 2.

Manželství Marie Braunové (1979): Svoji byli půl dne a celou noc, pak její manžel, nacistický důstojník, musel odejít na frontu. Atraktivních mužů v okolí je ale dost a Marie Braunová nehodlá zůstat slaměnou vdovou dlouho. Erotická exploatace s explozivním finále.

A teď naopak:

Utržený ze řetězu (2005): Ubohého zaostalého čínského chlapce svede osud dohromady se slepým černošským ladičem pian. Jeden druhému otevře dveře do té části světa, která jim dříve nebyla přístupná. Jeden z nejhumanističtějších filmů, které jsou letos na Filmovce k vidění.

Gamer (2009): Film, který po autorských opusech *Solaris* (1972) a *Spaceballs* (1987) potvrdil status sci-fi jako žánru výsostně autorských filmů. Kontemp-lativní vizionářské zrcadlo nepřilíš vzdálené budoucnosti našeho světa.

Rychlovka Jiřího Flígl

Jaký film, který není z vaší sekce, byste na letošní Filmovce doporučil?
Kraťas *Figurant* (2019), který dává naději na lepší zítřky českého filmu a který v člověku dlouho rezonuje, pokud mu dá šanci (takže doporučuji nenechat si zážitek hned přebít navazujícím celovečerníkem). Nebo *Dobrou noc a hodně štěstí* (2005), jehož pocta zásadové a morálně zodpovědné novinářině z něj v dobách útlaku dělá bohužel více než nadčasový snímek.

Z jakého filmu jste naposledy odešel z kina?

Vlastně odcházím často, ale jen proto, že kontroluju, jestli v kině, které provozuju, vše běží v pořádku. Také není na místě započítávat hojně odchody na filmových trzích, kde běžně člověk občas zajde jen na kus filmu, aby si vyvrátil, ale spíše právě potvrdil odhad určitého titulu. Z filmů, které chci vidět, neodcházím.

Konibar, nebo bazén?

Kino.

Jiří Flígl je dramaturg LFS.

Vymlátit ze sebe špetku umění

Zátah 2 (režie: Gareth Evans, 2014)

Půlnoc je čas, kdy pravidla přestávají platit. Slušní lidé spí a moc získávají zločinci a duchové. Půlnoc je taky čas, kdy se na Filmovce potkáváme s „pokleslými“ žánry – tedy filmy, které z nějakého důvodu nesplňují standardy uměleckosti, kvality, hodnotnosti. Letos se takhle dekadentní sekce s hédonistickým názvem Půlnoční delikatesy věnuje vulgárním autorům, tedy autorům šílených a přímočarých akčňáků s osobitým rukopisem.

Jaký je rozdíl mezi vysokou a nízkou kulturou, uměním a „pouhou“ zábavou? Co má hodnotu, a co nikoli? Které filmy, formáty nebo žánry reflektují „pravdu“ a které jsou jen eskapickou berličkou? Diskuze o takových tématech patří k těm nejsilnějším a zároveň nejzbytečnějším vůbec. Přesto se pořád dokola vedou a znovu se rozhořely právě kvůli vulgárním autorům.

Brak, nebo umění?

Tenhle tajemný koncept popisuje tvůrce, kteří točí především akční filmy nebo horory a které filmová kritika (podle některých neoprávněně) přehlíží. Tyhle snímky, definované popkulturně-brakovitou jedinečností i kreativitou v zobrazování akce, upřímným nadšením pro film i schopností vytvářet pohádkové světy a plnit dětské sny totiž svoje kvality mají. Ne všichni s tím ale souhlasí. Vulgární auterství se tak v cinefilních debatách stalo poměrně kontroverzním tématem, ke kterému se museli vyjádřit všichni. Pro někoho tak šlo o možnost konečně přestat rozlišovat mezi nízkým a vysokým, maskultem a midkultem, pro někoho o „hnutí, které se snaží nízké umění popcornových bijáků popsat s absolutní vážností.“

Implicitní narativ, který se za celou diskuzi nese, ale nestojí na otázce, zda je *Rychle a zběsile* (2001) stejně hodnotný film jako Tarkovského *Stalker* (1979), nýbrž jestli je vůbec nutné stavět takhle díla proti sobě. Škatulka vulgárního auterství je totiž možná ještě vágnější než všechny ostatní. „Jestli něco nesnáším na celé diskuzi, tak je to představa, že je to buď–anebo,“ shrnuje celou debatu novinář s přezdívkou Vern, odborník na brakový film. „Všichni se tváří, že buď můžete mít rádi Tonyho Scotta, nebo Terrence Malicka, ale rozhodně ne oba. To ale zavání strašnou nudou. Skutečně otevřený člověk se snaží pochopit Jean-Luca Godarda i Jean-Clauda Van Damma,“ dodává. Vulgární autor je prostě v důsledku každý a nikdo.

Vulgární svět

Vzhledem k tomu, že není možné a ani žádoucí vulgární auteruy definovat a rámovat, je vytvo-

ření jejich reprezentativní přehlídky skoro nadlidským úkolem. Jiřímu Flíglvi, dramaturgovi sekce Půlnoční delikatesy, se to ale povedlo. Sám však v duchu postmoderní subjektivity přiznává, že jde hlavně o filmy, které má rád. Vyzrazit tak můžete na americký film *Domino* (2005) o drsné vražedkyni, který natočil „ten druhý“ Scott. Hollywoodský brak reprezentuje taky *Gamer* (2009), kyberpunkový biják koketující se světem počítačových her a avatarů.

Úplně jinak zase interpretuje herní svět asijský *Zátah 2* (2014). Na jedničku se totiž pělý ódy kvůli využití herních prvků a narativních postupů (třeba levelů nebo hlavního bosse). Oba díly se pak vyznačují především oslnivými bojovými sekvencemi, které obdivně ocení i ti diváci, kteří jim nerozumí. Tady se z násilí skutečně stává umění. Když je řeč o fyzičnosti, svalectech a testosteronu, nemůže chybět alespoň jeden pamětník VHSkových akčňáků. (Ne)stárnoucí Jean-Claude Van Damme tak v *Lukasovi* (2018) nabízí syntézu původního braku s tím, který natočila generace jím odkojená. Zdaleka to ale není všechno, co sekce nabízí. Takže pomyslné ovladače do ruky, virtuální popcorn na klín a hurá na to. A bez predsudků!

Midkult, maskult i guilty pleasure

Snaha rozlišit vysokou a nízkou kulturu nedefinuje jen filmovou kritiku, ale taky teorie médií. Kořeny takového přemýšlení se pojí k úvahám o vzniku masové kultury, konceptu ze začátku minulého století. Tenhle produkt masové společnosti, a především masových médií, si totiž i přes pozdější optimističtější označení populární kultura a revizí konceptu směrem k větší smířlivosti ponechává pachutí nízkosti. Ještě komplikovanější je pak rozlišení midkultu a maskultu, pojmů, které pronikly do mediálních studií v 60. letech a dnes se (ironií osudu) stávají popkulturními nálepkami na filmových blozích. Obojí označuje pokleslé kulturní formy, které se liší jen ochotou vystavovat svou nízkost. Maskult je v zásadě právě masovou kulturou, verze umění pro masy, která nahradila krásnou a „hloupoučkou“ lidovou kulturu. Na rozdíl od ní je ale vytvořená shora – uměle a průmyslově. Ještě horší je pak midkult. Ten je stejně nebezpečný a umělý jako maskult, tváří se ale navíc právě jako skutečná vysoká kultura, kterou se snaží napodobovat. Přestože mezi různými díly samozřejmě existují kvalitativní rozdíly, tohle možná až od reality odtržené rozdělení má nakonec jen ten důsledek, že na nás tolik působí nálepka guilty pleasure – za něco, co se nám líbí, se stydíme, protože sami cítíme, že by to tak „ideálně“ být nemělo.

Rafał Syska: Podle Wajdy měl pravdu vždycky divák

Foto: Káťa Opuntia

Sympatický docent krakovské univerzity Rafał Syska toho ví hodně o žánrových filmech, násilí ve filmu nebo Robertu Altmanovi. Do Hradiště ale přijel hlavně jako odborník na Andrzeje Wajdu. Za jeho manželku, devadesátiletou scénografku Krystynu Zachwatowicz-Wajdovou, kterou lékař na Filmovku nakonec nepustil, nakonec převzal Výroční cenu AČFK.

Má Polsko hodně odborníků na Andrzeje Wajdu?

Wajda je považován za nejdůležitějšího polského režiséra od období Polské filmové školy v 50. letech po současnost. Těžko bychom našli někoho, kdo se věnuje filmu a nezná jeho dílo. Odborníků na jeho filmografii je tedy u nás několik, za všechny jmenujme Tadeusze Lubelského.

Wajda zemřel před čtyřmi lety. Znal jste ho osobně?

Měl jsem tu čest s ním spolupracovat na přípravách výstavy o jeho díle v muzeu v Krakově. I dřív jsem se s ním setkával, v Krakově nebylo těžké na něj někde narazit. Byl nesmírně aktivní. Nedávno vyšla kniha *Nezrealizované nápady Andrzeje Wajdy z posledních let* a je to bichle plná nápadů na společensko-kulturní akce. Wajda se angažoval v mnoha věcech, byl všudypřítomný.

Další film prý připravoval ještě v době, kdy ve věku 90 let zemřel. Víte jaký?

Pracoval na další adaptaci prózy Jarosława Iwaszkiewicze, podle kterého natočil už *Březový háj* (1970) nebo *Slečny z Vlčí* (1979). Ale nejen na tom. Jak už to u tvůrců bývá, paralelně rozpracovával více projektů.

Filmové listy se v soutěži před pár dní ptaly, zda jsme podobnou osobnost jako Wajdu měli v českém filmu. Existoval ale vůbec někdo podobný v Polsku?

Ne a myslím, že to ani není možné. Wajda byl představitelem osobité generace, která přežila druhou světovou válku, a je nutné zdůraznit slovo přežila. Mnoho lidí totiž zemřelo a on měl v sobě silně zakořeněný pocit, že musí fungovat a pracovat i za ty, kteří tu šanci nedostali. Možná proto byl tak aktivní. Všeobecně se o Wajdovi mluví jako o romantikovi, v každodenní práci byl ale především pozitivista. Chtěl tvořit, podporovat ostatní na duchu, stavět nové věci. Právě proto, že věděl, kolik toho bylo zbouráno.

Čím byla tato generace specifická?

Jde o lidi, kteří se narodili po roce 1918 v novém nezávislém Polsku, a měli silný pocit, že mají tvořit nové, krásné Polsko, orientované západně,

ale s plným vědomím vlastní historie. Tuto hnací sílu zastavila druhá světová válka a následné období komunismu. V tvorbě této generace je ale stále cítit myšlenka o nové zemi, tendence nebrat se v národních komplexech a zároveň uvědomování si smrti. Všichni kolem sebe cítí duše svých kamarádů a vrstevníků a smrt je pro ně silný motiv, ať už jde o filmaře, malíře nebo divadelníky. Wajdova generace už nyní odchází, Krystyna Zachwatowicz-Wajdová je jedna z posledních.

Wajda se často věnoval polským tragédiím. Utvářel o některých okamžicích vaší historie obrazy, které pak veřejnost považovala za skutečné?

Ano. Wajda má celý katalog obrazů, které polští diváci berou jako zápis dějin. Někdy kolem toho vznikaly i kontroverze. Nejznámějším příkladem je scéna z filmu *Lotna* (1959), v níž polští vojáci na koních se šavlemi v rukou jedou proti německým tankům. Takhle se to nestalo. Lidi ji navíc brali i tak, že si Wajda dovolil vysmívat se hrdinům. Já osobně si to nemyslím. Sám Wajda v té scéně viděl silnou metaforu odvahy postavit se útočníkovi a bojovat za svobodu.

Bránil se Wajda této kritice? Vysvětloval obecně své filmy?

Andrzej Wajda byl velmi skromný člověk a vždy říkal, že divák má pravdu. V případě zmíněné *Lotny* přijal, že udělal chybu; ani nechtěl, aby *Lotnu* promítali, vydávali na DVD nebo remasterovali. Verifikace filmu u něj vznikala až u diváka. Důkladně četl i kritiky, nenechal se opájet pocitem, že je skvělý tvůrce. Všechno poctivě vnímal a přijímal. To je podle mě důkaz jeho umělecké

moudrosti a profesionalismu. Vždy po vzniku filmu pozoroval, jaký má vliv na diváka. Podobně to má Krystyna Zachwatowicz-Wajdová. Když jsem s ní během Filmovky mluvil, ptala se, jak lidi na filmy reagovali.

Letošní Wajdova retrospektiva je zaměřená na literární adaptace. Spolupracoval se spisovateli, když většinou adaptoval díla žijících autorů?

Wajda byl především malíř, takže si byl jistý vizuální stránkou svých filmů. Co se týká textu, cítil se lépe, když měl za sebou nějakého literáta. Film bral jako společné dílo umělců napříč sférami, na základě této myšlenky vytvořil i své filmové studio X. Spisovatelé s Wajdou rádi spolupracovali, šlo totiž o otevřený dialog. Wajda sám adaptoval jednu knihu, *Zemí zaslíbenou* (1974), nejčastěji však zval ke spolupráci samotné autory.

Jak pracoval s předlohami?

Duchu předloh zůstával věrný, ale často je měnil. U *Slečen z Vlčí* změnil konec, ze kterého byl sám Iwaszkiewicz nadšený. V případě *Popelu a démantu* (1958) ze sociálně-realisticky laděného románu udělal antisociálně-realistické dílo, aniž by změnil události. Jen pozměnil, jaký význam má konání postav. Uvědomoval si, že transponuje jedno médium na jiné a že mu ten proces takové změny umožňuje.

Kdyby měl divák na Filmovce čas jen na jeden Wajdův film, jaký byste mu doporučil?

(přemýšlení) Nejspíš *Popel a démant*, protože to je univerzální příběh, který je blízký Polákům i Čechům.

Němcová není jen Babička

Čtyřdílnou minisérii mapující život Boženy Němcové režisérka Lenka Wimmerová v těchto dnech teprve dokončuje, návštěvníci Stanu ČT ale mohli krátký sestřih zhlédnout už teď. „Němcová je často úplně zabitá školními čítankami, přitom na svou dobu to byla velmi kontroverzní a pokroková osobnost, takovou ji i chceme ukázat,“ přiblížila svůj záměr režisérka. Autenticitou zdůvodňuje i obsazení „zrzavých normálních žen“, jak říká. „V prvních dvou filmech bude spisovatelku hrát Anna Kameníková, ve druhých dvou – tedy starší Boženu – pak Anna Geislerová,“ dodala. Sama Geislerová přitom zažila velmi náročné natáčení, které se konalo souběžně s filmem *Havel* (2020), kde hraje prezidentovu ženu Olgu. „Věděla jsem o Němcové to, co běžný středoškolák. Vždycky jsem obdivovala ten mýtus s trnovou korunou na hrobě Havlíčka Borovského, ale opravdovou vášeň a zvědavost jsem k jejímu osudu pocítila až prostřednictvím tohoto projektu,“ řekla Geislerová.

Pavel Mazanec, ČTK

Mnoho tváří manipulace

Fotomontáže, ořezávání okrajů nebo úplné inscenování situací. To jsou jen některé z manipulačních technik, které se ve světě fotografie využívaly a možná stále využívají. Staly se taky tématem diskuze s tajemným názvem *Sbohem, krutý světe*, která proběhla odpoledne v Respektu stanu. „Největší nebezpečí už dnes opravdu není v retušování a technické úpravě, ale v použití fotografie jako takové,“ vysvětloval fotograf Tomáš Novák. Na diskuzi se řešil například snímek, na němž stojí nad německou kancléřkou Angelou Merkelovou americký prezident Donald Trump nebo kontroverzní fotografie orangutana s mrtvým mláďetem, která v roce 2018 zvítězila v soutěži Czech Press Photo. Téma manipulace ale ani po debatě neskončilo, v 17:00 na Palackého náměstí totiž zástupci ČTK zahájili výstavu Nežádoucí okamžiky, která se věnuje manipulaci a cenzuře ve fotožurnalistice. Pokud jste zahájení nestihli, nemusíte smutnit, obrazy v Hradišti zůstanou až do konce září.

Jana Bočková, ČTK

Zmrzlina pro klubistu

V narvaném kině Hvězda před dlouho očekávanou projekcí polského filmu *Corpus Christi* (2019) se včera rozdávala další zmrzlina. Protože byl zrovna Den AČFK, bylo jasné, že ji dostane jeden z klubistů. Výroční cenu AČFK tentokrát obdržel Radek Pernica za téměř dvacetileté členství v radě AČFK, příkladné vedení kin Panorama Boskovice a Scala Brno a dlouholetou práci ve Filmovém klubu Boskovice. „Je to první cena pro klubistu, kterou udělujeme pod patronací našeho nového partnera, společnosti Redside,“ popsala ředitelka LFŠ Radana Korená. Cenu mu tak předal přímo zakladatel a finanční ředitel společnosti Rudolf Vřešťál. „Nepamatuju si skoro nic, ale mám skvělou ženu, která si zase pamatuje všechno,“ usmíval se Pernica. Jeho kinařská historie přitom začala už v roce 1998, kdy se stal šatnářem právě v kině v Boskovicích. Odsud pak přešel do Brna, kde založil Scalu. „Je to vlastně takový arthouse, ovládáme celé Brno a celou Moravu,“ vtipkoval. „Kluby to nikdy neměly jednoduché, jsou to takové ostrůvky pozitivního myšlení, místa, která nabízejí jiný pohled na film. Neměly to lehké v 60. letech a nemají to lehké ani dnes, kdy čelí novým překážkám. V téhle době plíživé normalizace jsou ale zase prostorem, v němž se sdružují lidé, kteří mají co říct,“ vysvětlil Pernica. „Dobré filmy bez kvalitních kinařů rychle umírají,“ dodala Radana s tím, že je velký rozdíl, když se kino vede srdcem a když jde „jen“ o práci.

Tereza Krobová

Záhadné pouto Česka a Izraele

Hostem letošní Filmovky byl i Daniel Meron, velvyslanec Státu Izrael v ČR. Této blízkovýchodní zemi je v letošním programu věnován velký prostor a, jak se ukázalo, diplomat má k Hradišti velmi blízko.

Zahajoval jste výstavu Záhadné pouto. Má pro vás speciální význam?

Vznikla k oslavě 30. výročí obnovení diplomatických vztahů mezi Izraelem a Českem. Je unikátní v tom, že vypráví o historii, která trvá už tisíc let – mezi českým a židovským národem je opravdu speciální spojení. Obsahuje řadu zajímavých historek, které nejsou až tak známé.

Které vás zaujaly nejvíce?

Několik příběhů jsem dosud vůbec neznal. Nedaleko odtud se narodil Imi Lichtenfeld, zakladatel izraelského systému sebeobranu krav maga. Jako židovský chlapec musel čelit antisemitismu a byl v dětství mnohokrát zmlácen. Postupně nabral sílu a naučil se bránit. Vrátil se do Izraele a jeho systém se stal celosvětově známý. Slavný je též tajemný příběh o pražském golemovi a jeho tvůrci, židovském mystikovi Rabi Löwovi. Golem je v zásadě robot, a tak když Izrael vytvářel své první počítače, jeden pojmenoval právě takto. Tyhle malé příběhy ukazují, jak jsou naše země propojené.

Na letošní Filmovce má výstavu i Karel Cudlín. Co na jeho práci říkáte?

Karla považuji za jednoho z nejlepších fotografů v této zemi a navíc je mým osobním přítelem. Je to výstava malá, ale velmi silná. Karel je jako básník. Když se na každou fotku podíváte pozorně, vypráví fascinující příběhy.

Máte k Letní filmové škole a Uherskému Hradišti osobní vztah?

Mám a velký! Návštěva města je pro nás velmi vzrušující, protože odtud pochází rodina mojí manželky. Prodávali tu tradiční slovácké kroje. Před druhou světovou válkou se část rodiny díky útěku do Vídně zachránila, někteří ale byli posláni do Terezína a Osvětimi, kde zemřeli. Před Klubem Mír je památník obětí nacismu, kde jsou také zmíněni.

Stihl jste letos na Filmovce nějaký film?

Letos bohužel nezbyl čas. Navštívil jsem několik diskuzí, třeba s Tuvíou Tenenbomem či Jakubem Szántó, k tomu několik výstav. Jsem vděčný organizátorům, že se letos tak důkladně věnují zrovna Izraeli. Věřím, že prostřednictvím umění si mohou lidé k Izraeli vytvořit hlubší vztah.

Mojmír Sedláček

Foto: Marek Malůšek

Doporučujeme

Vášeň

→ Slovácké divadlo, 12:30

Hanna Schygullová je tentokrát spíše nástrojem v rukou režiséra nežli interpretkou složitosti ženské duše. Jean-Luc Godard v zásadě nepodstatnou zápletku o milostném trojúhelníku na filmovém place využívá svým tradičním způsobem k úvaze o možnostech uměleckého výrazu, jeho srozumitelnosti a přenositelnosti napříč kulturami. Příznačná je pro celý film jedna z jeho prvních scén, inscenace slavného Rembrandtova obrazu Noční hlídka. Doprovází ji výklad o výjimečnosti postupů tohoto nizozemského malíře. Neméně avantgardně ale pracuje s médiem filmu i francouzský režisér o více než tři sta let později. Nečekejte tedy film klasického střihu, do kterého se snadno pohroužíte, ale obrazově výjimečný mnohovrstevnatý esej. Na druhou stranu je třeba dodat, že je divácky přístupný i na instinktivní úrovni.

Jan Bergl

Synonyma

→ Slovácké divadlo, 16:30

Režisér Nadav Lapid si z loňského berlínského festivalu odvezl Zlatého medvěda, hrdina jeho filmu má však do silného a bojovného medvěda daleko. Mladý traumatizovaný voják prchl z Izraele do Francie, zdánlivě vysněné země, musí však čelit bleskovému vystřízlivění. Navzdory veškeré snaze zapomenout na minulost a zapadnout do nového kulturního prostředí se ukazuje, že zpřetrhat okovy není nic snadného; a možná ani proveditelného. Mladíkovými poznávacími znameními jsou žlutý kabát a nenávisť k rodné zemi, jinak je však velmi těžké ho definovat. Což ostatně platí pro celý Lapidův snímek, který se čitelným interpretacím vyhýbá a namísto nich předkládá spletenec témat kolem kulturní vykořeněnosti, práce s traumatem i určité beznadějnosti v hledání sebe sama. To v kombinaci s přerývaným tempem a geniím loci dává vzpomenout na neuchopitelnost francouzské nové vlny – tentokrát tedy se specifickou blízkovýchodní stopou.

Mojmír Sedláček

Buster Keaton 4: Umělecké možnosti

pronásledování (hudba: Urbanfailure)

→ Kino Hvězda, 13:00

Frigo má smůlu. A to nejen v jedné jeho stejnojmenné grotesce, ale prakticky permanentně; to už jste nejspíš na předchozích projekcích o Keatonovi stihli zjistit. Tentokrát jde ale do tuhého, Frigo se popral a nedopatřením je považován za vraha (okolím i sám sebou, samozřejmě). Co by obyčejně asi sklouzlo do polohy trýznivého dramatu, je v Keatonově podání pochopitelně velká legrace završená fantastickým finále s výtahem. Humor ve světě grotesky vyvěrá z jeho nesouladu se světem naším, případně pak jeho nepřátelstvím vůči osobě komika. Frigo „kamenná tvář“ je vtipný, protože jím prochází, aniž by hnul brvou. Jeho přístup ke světu je ve filmu *Když se Frigo ženil* (1925) zužitkován do „stoických fórů“ jako třeba ten s autem, kterým Frigo nejedí, nýbrž

se přemísťuje. Za doprovodu hudby Urbanfailure, která se točí kolem žánrů jako dark ambient, noise nebo temné techno.

Jan Bergl

Figurant

→ Klub kultury 1, 17:30

Trvá sice jen 13 minut, ale je tak originální a formálně i žánrově „nečeský“, že tenhle zážitek vydá na celovečeraček. Není dobré nic prozrazovat, tak jen shrnutí vykopávací anotace. *Figurant* (2019) vypráví příběh človíčka (komparzisty?), který přichází NĚKAM, kde se NĚCO odehrává (točí se snad film?). Človíček se svléká, ztrácí identitu, „obléká“ si novou, která není úplně přátelská. Co se to děje? Proč jsou všichni tak strašně zlí? A co ten kolomaz a krev? Tenhle mysteriózní horor je postupně temnější a temnější a události více a více znepokojivé. Vyděšeného človíčka navíc hraje francouzský podivín Denis Lavant, dvorní herec ještě podivnějšího Leose Caraxe. A pokud se budete cítit příliš vyděšení, zůstaňte po projekci sedět. Pokračuje se rozjuchaným *Mekym* (2020).

Tereza Krobová

Eastern

→ Klub kultury 1, 13:30

Ostern (Eastern) nebo taky jinak Red Western je žánr vzniknuvší v Sovětském svazu a východním bloku. Jde o variace westernových filmů originálně pocházejících z USA. Stejnomený polský filmový debut Piotra Adamského je dozelená tónovanou širokoúhlou femivendetou mladé generace uvězněné za branou uzavřeného panství pod přísným a neustálým rodinným dohledem. Dvě dívky se rozhodnou tato pravidla změnit a a postavít se neustálému tlaku rodiny – koloběh násilí a teroru musí skončit! Snímek slibuje akční i artový minimalistický zážitek, který pojednává o stavu jedné rodiny a snaze ji změnit. Stačí dvě dívky, zbraně a 75 minut na proměnu něčeho tak komplexního, jako je rodina?

Alice Krajčírová

Gamer

→ Sportovní hala, 23:59

Snímek *Gamer* (2009) vypráví příběh o budoucnosti, v níž je možné ovládat reálné lidi jako avatary ve videohrách. Vlastně ale nejde o žádné bláznivé sci-fi – tahle verze světa nás totiž klidně může brzy čekat. *Gamer* se vymyká všemu ostatnímu, co letos na Filmovce můžete vidět – jde totiž o pravý opak toho, co paradoxně tvrdě konzervativní skupina diváků akčních filmů vyznává a od snímků očekává. Tvůrčí duo se společným označením Nevelbine/Taylor svým hyperafektovaným stylem a naspeedovanou vizualitou převrátili akční žánr na hlavu. Roztěkanou formu povýšili na svůj osobitý rukopis, který někteří kritici neváhají označit jako filmový ekvivalent punku. *Gamer* zůstal podobně jako jiná avantgardní díla převážně nedocenený a je odmítán jako příliš vulgární, chaotický a bezuzdně praštěný. Prostě ideální volba pro Půlnoční delikatesy.

Pavel Mazanec, ČTK

Dopito

Jana Bočková, ČTK

I kinosály mají oči

Z posledních sil se dopotácím do temné místnosti. Tak trochu lehce dezorientovaná klesnu na až podezřele pohodlnou sedačku. Najednou strnu. Tady něco nehraje, pomyslím si. Po těle mi začne stékat ledový pot. Ha! Ze všech stran na mě zírají oči... co mi to jen připomíná? Už vím! Kinosály mají oči! Jak to v tom filmu jen bylo? Kanibalové! Zmutovaní kanibalové! Jsou tady? Je to past? Co když mě stejně jako v tom filmu přepadnou a zabijí? Těsně vedle mě usedá mladý pár. Oni se nebojí? Oni je nevidí? Místnost se pomalu plní. Být snědena je sice relativně ekologická metoda zbavení se těla, ale když už, tak chci kremaci, a pak ať si mě třeba využijí k pohození jabloně nebo něčeho podobného. Oči na mě stále zírají. Kanibalští mutanti nikde. Zatím. Místností se šíří vlna nervózního napětí – čekají ostatní lidé taky mutanty? Opona se pomalu roztahuje. Zatím dobrý. Ani na plátně mutanti nejsou. Zničehonic se na něm objeví tytéž oči. Tentokrát se ale množí, a dokonce mrkají! Teď to přijde, pomyslím si. Zamáčknu se do sedačky a přemýšlím, s jakou částí těla kanibalové začínají. Snažím se na to psychicky připravit. Ha! Oči jsou pryč! Je to tady! Najednou se na plátně objeví úvodní titulky. Oddechnu si. Možná, že jsem jen z toho vedra trochu paranoidní. Z čela si otřu zbytky potu. Mutanti nakonec nedorazili. Klimatizace mi pomalu vrací rozum i životní sílu. Oči na mě pořád zírají, ale už alespoň nemrkají. Všechno je v pohodě.

Vltava
Český rozhlas

dab+
Více rádia

— Bradbury —
— Wyndham — Lovecraft...

Na vlnách
sci-fi, fantasy
a utopie

SCI-FI
léto NA VLTAVĚ

Český rozhlas
na Letní filmové škole

10. – 12. srpna

Živé vysílání, poslechy rozhlasových dramatizací a podcastů Českého rozhlasu

Radio Wave: Talkshow Čelisti, Buchtý a Late Night Show
Vltava: Četba s hvězdičkou, ArtCafé a Sedmé nebe
mujRozhlas.cz | iRozhlas.cz & Vinohradská 12

Český rozhlas hlavní mediální partner festivalu

Filmové listy pro vás připravili:
Tereza Kroblová (šéfredaktorka), Mojmir Sedláček (zástupce šéfredaktorky), Jan Bergl,
Alice Krajčirová, Iva Přivřelová (redaktorky), Jana Václavíková (korektorka),
Markéta Steinert (grafika), Gabriela Knýbová (sazba), Agentura NP (tisk).

Pořadatel: **Asociace českých filmových klubů**

Hlavní partneri: **REDSIDE FUND MANAGEMENT**, **Uherské Hradiště Srdce Slovácka**

Finanční podpora: **MINISTERSTVO KULTURY**, **státní fond kinematografie**, **Zlínský kraj**, **Co-funded by the Creative Europe MEDIA Programme of the European Union**, **USE embassy**

Oficiální partner komunikace: **Nordic telecom**, **Oficiální dopravce: leo express**, **Oficiální partner techniky: repaspoint**, **Oficiální vůz: ioncar**, **Oficiální dodavatel vína: Oficiální cider: Kingwood**, **Oficiální hotel: SKANZEN**, **Festivalová kavárna: cafe27**

Generální mediální partner: **Česká televize**, **Hlavní mediální partneri: Český rozhlas, RESPEKT, ČTK**, **Regionální mediální partneri: tvsj, inZlín, DOBRÝ DEN, SLOVÁCKÝ deník**

Mediální partneri: **RADIO CZ 21**, **TOTALFILM**, **RAJČKA**, **FULLMOON**, **NAFILMU.CZ**, **A2**, **25fps.cz**, **Studenta**, **Kinema**, **toxin**

Partneři projektu Made in Poland: **aripodbyla**, **FILMOWY INSTYTUT ADAMA MICHAŁOWICZA**

Spolupráce: **klub kultury**, **klub kultury**, **NFA**, **INSTRUMENTAL**, **PROJEKT**, **KULTURA NA GRANICACH**, **Charita**, **YOUNG caritas**, **KOLNOVA**, **STUDENT**, **DataKal**, **capsa**

Úterý/ Tuesday

11 08

●	08:30	Slovácké divadlo	Člověk z mramoru	Hi	úvod: Maciej Gil	161	Polsko	1976	✓		A
●	08:30	Sportovní hala	Žáby bez jazyka	C	úvod: Jaroslav Sedláček	116	Česká republika, Slovensko	2019	✓		AČFK
●	09:00	Kino Hvězda	Tajný život Waltera Mittyho	Hi	úvod: Michael Málek	110	USA	1947	✓		C
●	09:30	Klub kultury 1	Cesta domů	S	úvod: Kamila Dolotina	96	Ukrajina	2019	✓	15+	Česko-Slovensko
●	10:00	Kino Mír	Showrunners: Jak se řídí seriál	S	úvod: Jana Jedličková	88	USA, Irsko	2014	✓		
	10:00	Stan ČRo	Poslechy rozhlasových dramtizací a podcastů Českého rozhlasu	PC		330					DP
	10:00	Dětský/literární stan	Herecký workshop	DP		120					Doprovodný program
	11:00	Respekt stan	Kácení model	PR		90					
●	11:00	Reduta	Lékař umírajícího času - Stellis vincit	Ho	host: Vladimír Körner	69	ČSSR	1983			Hi
●	12:00	Sportovní hala	Fany a pes	C	host: Martin Vandas	87	Belgie, Česká republika, Lucembursko, Německo	2019			Historie
●	12:30	Slovácké divadlo	Vášeň	Ho	úvod: Radomír D. Kokeš	88	Švýcarsko, Francie	1982		15+	Ho
●	13:00	Kino Hvězda	Buster Keaton 4: Umělecké možnosti pronásledování (hudba: Urbanfailure)	Hi	úvod: Radomír D. Kokeš, Viktor Palák	78	USA		✓		Hosté
●	13:30	Klub kultury 1	Eastern	S	úvod: Petr Vlček	75	Polsko	2019	✓		L
	14:00	Dětský/literární stan	Bublinový workshop	DP		60					Letní kino
●	14:00	Kino Mír	FAMU History: Vávrový děti 2	C	úvod: Jan Jendřejek	97	ČSSR	1961			OP
	14:30	Klub kultury 2	Řím, otevřené město (přednáška)	OP	host: Aleš Říman	90					Odborný program
	15:00	Respekt stan	Barvy Nabarveného ptáčete	OP	host: Václav Marhoul	90					
●	15:00	Reduta	Lucie	Ho	host: Bohdan Karásek	54	Česká republika	2011	✓		PC
●	15:00	Reduta	Milostné písně	Ho	host: Bohdan Karásek	47	Česká republika	2013	✓		Program Českého rozhlasu
	15:30	Dětský/literární stan	CinEd - filmová projekce s dílnou mujRozhlas.cz: Poslech nejlepších podcastů	DP		90					
	16:00	Stan ČRo		PC		75					PR
●	16:00	Sportovní hala	Veselka	Hi	úvod: Maciej Gil	102	Polsko	1972	✓		Program Respektu
●	16:00	Kino Hvězda	Atlantida	S	úvod: Kamila Dolotina	106	Ukrajina	2019	✓	15+	
●	16:30	Slovácké divadlo	Synonyma	S	úvod: Jan Jílek	123	Francie, Izrael, Německo	2019		15+	PS
	17:00	Respekt stan	Film&Klima Re-generace	PR		90					P.S.
●	17:30	Klub kultury 1	Figurant	C		14	Česká republika, Francie	2019			S
●	17:30	Klub kultury 1	Meky	C	host: Šimon Šafránek, Jan Vejnar	80	Česká republika, Slovensko	2020	✓		Současnost
●	18:00	Kino Mír	Studentský blok C	C	host: Ondřej Šálek	98	Česká republika				
	18:00	Stan ČRo	Sedmé nebe s Never Sol – Český rozhlas Vltava	PC	host: Sára Vondrášková	60					
	18:00	Dětský/literární stan	Viktor Janiš: Tumaš chipi, Mitnick, sněš jich plnej pitlík	DP		60					
	19:00	Skanzen Rochus	Lidová píseň tradičně i netradičně	DP		120					
	19:00	Redside zóna Kolejní n.	Divadlo Kampa: Edith Piaf: Dnes nechci spát sama	DP		85					
●	19:00	Reduta	Nastasja	Hi	úvod: Maciej Gil	97	Polsko, Japonsko	1994	✓		
	19:30	Dětský/literární stan	Vanda Kavková: Vývar	DP		45					
	19:30	Stan ČRo	Talkshow Čelistí Radia Wave	PC	host: Aleš Stuchlý, Vít Schmarc	90					
●	20:00	Sportovní hala	Antropocén: Epocha člověka	A	úvod: Aleš Říman	87	Kanada	2018	✓		
●	20:30	Slovácké divadlo	Pan T.	S	úvod: Maciej Gil	101	Polsko	2019	✓	15+	
●	21:00	Kino Hvězda	Cinekoncert: Verze 2020 + Lili Marleen	Ho	host: Etta Scollová	180					
	21:00	Dětský/literární stan	Cimbálová muzika Pozdní sběr	DP		180					
●	21:30	Klub kultury 1	Mžítky	Hi	úvod: Petr Vlček	100	Polsko	2016			
	22:00	Stan ČRo	Četba s hvězdičkou – Český rozhlas Vltava	PC		60					
●	22:00	Letní kino Smetanovy sady	Lásky mezi kapkami deště	L		126	ČSSR	1979			
●	23:00	Redside zóna Kolejní n.	Vlastníci	C, L		96	Česká republika, Slovensko	2019	✓		
●	23:00	Reduta	FAMU History: Vávrový děti 1	C	úvod: Jan Jendřejek	93	ČSSR				
●	23:30	Slovácké divadlo	Modelář	C	úvod: Ondřej Moravec	105	Česká republika, Slovensko, Slovinsko	2020	✓		
	23:30	Klub Mír	Radio Wave v Míru: DJs Trevor Linde & Fleika	DP, PC		270					
●	23:59	Sportovní hala	Gamer	S	úvod: Jiří Fligl	95	USA	2009	✓	15+	

Středa/ Wednesday

12 08

●	08:30	Kino Hvězda	Slečny z Vlčí	Hi	úvod: Petr Vlček	116	Francie, Polsko	1979	✓		
●	08:30	Sportovní hala	FOMO	S	úvod: Kamila Dolotina	91	Maďarsko	2019	✓	15+	
●	09:00	Slovácké divadlo	Dvorní šašek	Hi	úvod: Michael Málek	101	USA	1955	✓		
●	09:30	Klub kultury 1	Karel, já a ty	Ho	úvod: Jan Jendřejek	111	Česká republika	2019	✓		
●	10:00	Kino Mír	Dobrou noc a hodně štěstí	S	úvod: Jana Jedličková	93	USA	2005	✓		
	10:00	Respekt stan	Musíme si pomáhat aneb Co nabídnou podzimní filmové festivaly	OP		90					
	10:00	Stan ČRo	Poslechy rozhlasových dramtizací a podcastů Českého rozhlasu	PC		270					
	10:00	Dětský/literární stan	Herecký workshop	DP		120					
●	11:30	Reduta	Puškvorec	Hi	úvod: Petr Vlček	83	Polsko	2009			
●	12:00	Sportovní hala	Věrnost	S	úvod: Kamila Dolotina	82	Rusko	2019	✓	18+	
	12:00	Respekt stan	Lekce filmu podle Vladimíra Kórnera	OP	host: Vladimír Körner	90					

⚠
Veškerý program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.

🎬	čas time	místo place	název title	sekc section	host guest	délka lengt	země country	rok year	english friendly	věk age
---	-------------	----------------	----------------	-----------------	---------------	----------------	-----------------	-------------	---------------------	------------